

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LVII. Stellionatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

recepta, in argumentum duci non debent, l. 162. ubi Dec. Cagnol. Maynard. de R. I. adde & Redoan. de reb. Ecclesiast. non alien. q. 4. §. quando. num. 25. Quocirca evenire solet, ut in statutis, quæ in plurali numero loquuntur (quamvis stricti juris sint) nec in uno individuo verificari propriè possint. l. fin. ff. ad SC. Trebell. l. ubi 12. de testib. cap. pluralis 40. de Reg. Jur. ratio naturalis magis quam verborum proprietates attendatur, & ideo ex illa extendatur statutum ad alios, quam qui proprietate sermonis continentur, Bald. & Dd. in l. 1. Cod. de condit. insert. Corfert. in sing. stat. Ital. Joh. Arn. in soliloq. 79. incip. diximus cum allegatis. Non officit, quod casus omissus remanere debeat sub dispositione juris communis, l. si extraneus 6. ubi Jafon & Dd. de condit. caus. dat. nec enim pro omissio haberi debet, quod venit ex intentione contrahentium & paritate rationis, ut ibidem Jafon & Dd. exponunt, quamvis tacite tantum veniat, Cagnol. in l. semper in stipulationibus. num. 2. cum seqq. de R. I. quia & id actum esse censetur, Decius ibidem n. 5. & rationis unitas diversos casus velut genus species, non per extensionem complectitur, latissime Tiraquell. in l. si unquam verb. literis. num. 37. C. de revoc. donat. exempl. l. 1. ult. l. 5. in princ. de rescind. vendit.

XXII.

Statuta & consuetudines sunt facti, & ex facto consistunt, cap. 1. de constit. in 6. Menoch. conf. 8. n. 16. & lib. 2. presumpt. 8. n. 7. Surdus conf. 371. n. 1. Valasc. conf. 169. n. 9.

XXIII.

Statuta non ligant probabiliter ignorantes cap. ut animarum 2. de constit. in 6. quia ignorantia statutorum excusat, cap. 1. de constit. in 6.

CAP. LVII.
Stellionatus.

Quoties aliquod nomen criminis deficit, crimen stellionatus commissum esse dicitur. Quia perinde uti in civilibus actio doli competit in subsidium. Ita in criminalibus, si delicta specialia nomina non habeant, crimen stellionatus dicitur commissum. Exempla vid. in l. 3. ff. de crim. stellion. Ita si quis merces supposuerit aut pro adamante vitrum subjecerit hoc crimen commississe dicitur.

CAP. LIX.
Stipendium.

Axioma I.

Executio non potest fieri in stipendiis, Carleval. de judic. tit. 3. disp. 18.

II.

Stipendia mortuorum militum heredibus præstanda l. 14. C. de erog. milit. annon. & uxoris præstanda quoque sunt, si milites ægrotent, l. 16. §. fin. C. eod.

III.

Ex perceptione stipendiorum non probatur miles, Doctor vel tabellio, nisi doceatur legiti-

ma creatio. Brunnem. ad l. 1. C. de fugitiv. Col.

CAP. LIX.
Stipulatio.

Axioma I.

Stipulari alteri nemo potest, l. stipulatio ista 38. §. alteri 17. ubi Dd. de V. O. §. si quis alii. & §. alteri. Inst. de inutil. stipul. Ant. de Buttr. & Panorm. in proem. decret. num. 21. cum similib. per Anton. Gabr. tit. de V. O. concl. 1. congestis, quod & de Jure Canonico obtinere, contra gloss. in cap. quoties 11. quest. 7. quam communiter reprobari ait Gabr. d. conclus. tuetur Honthem. 1. de art. Notar. cap. 12. num. 1.

Limitationes vide apud Accurs. in gloss. dist. §. si quis alii. Inst. de inutil. stipul. d. l. stipulatio ista. §. alteri, ubi etiam Bart. ff. de V. O. Jafon in d. l. stipulatio. §. si stipuler. & Gabr. d. conclus. 1. de V. O. adde & Carpzov. p. 2. conf. 33. defin. 26. & 27. & p. 2. constit. 18. defin. 23. num. 6.

II.

Stipulari nemo potest rem suam sibi dari, quæ jam sua est, vel in eum casum, quo sua est futura, §. item nemo 24. Inst. de inutil. stipulat. l. 82. de V. O. quia dare est dominium transferre, l. 75. §. fin. ff. eod. quod non potest transferri in eum, qui dominus est, Schneidev. ad d. §. item. Inst. de inutil. stipulat. tum quia rerum nostrarum dominium nobis non nisi ex una causa contingere potest, l. 3. §. ex plurimis 4. ff. de acquir. possess. tum etiam quia paria sunt tempore prohibito aliquid fieri, & conferri in tempus prohibuit, l. in tempus 62. ff. de hered. Inst. l. quod sponsa 4. C. de donat. ante nupt. sicut ergo quando res in præsentia mea sit, eam stipulari prohibeor; ita etiam si res in præsentia non sit mea, tamen futura mea sit, in eum casum temporis prohibiti non potest conferri stipulatio.

Limita I. non procedere, quando non pure, sed sub conditione stipulatio concepta reperitur, l. si rem meam 31. ff. de verb. oblig. fieri enim potest, ut existentis conditionis tempore non sit stipulatoris, arg. l. existimo 61. de contr. empt. l. cetera 41. §. 1. de legat. 7.

Limita II. in fure, quia omnis actio degenerat odio furis, ab eo enim bene possum stipulari rem meam, l. scire debemus 29. §. si à fure 1. de V. O. cum mea, ratione possessionis, interlit.

Limita III. quando prima causa acquisitionis domini est dubia, secunda certa, vel quando per secundam fit pinguior acquisitio, quam ex prima, tunc enim res mea potest acquiri ex nova stipulatione, Joh. Andr. in c. cum personæ, de privil. liber. Aret. in l. existimo. ff. de V. O.

Limita IV. si quis æstimationem sive pretium rei suæ stipuletur, valet stipulatio, pretium enim rei meæ non est meum, & aliud est res, & aliud pretium sive æstimatio, dist. l. nemo 82. l. si alii 42. §. rerum 1. ff. de usuris.

Limita V. si stipuletur quis rem suam sibi restitui à promissore, utilis est stipulatio, quia ea specie